

ВОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022389 20 Кж 4
Бања Лука, 27.10.2020. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија, Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог М.Х., због кривичног дјела тешко убиство у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске, у стицају са кривичним дјелима принуда из члана 141. став 1., недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 4. и неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама републичког јавног тужиоца, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука и бранилаца оптуженог, адвоката В.М.Ћ. из С. и Г.Н. из Д., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 022389 19 К 2 од 25.02.2020. године, након одржане сједнице вијећа, којој су присуствовали републички јавни тужилац др Драгица Глушац, оптужени и његов бранилац, адвокат Г.Н. из Д., донио је дана 27.10.2020. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалби републичког јавног тужиоца, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука и бранилаца оптуженог М.Х., укида се пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 022389 19 К 2 од 25.02.2020. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 022389 19 К 2 од 25.02.2020. године, оглашен је кривим оптужени М.Х., због кривичног дјела тешко убиство у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 11 (једанаест) година, у стицају са кривичним дјелима принуда из члана 141. став 1. истог закона, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци, недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 4. истог

закона, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) мјесеци и неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. истог закона, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (двје) године, па је примјеном одредбе члана 56. став 2. тачка 3. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година. На основу одредбе члана 59. КЗ РС, у изречену јединствену казну затвора урачунато је вријеме проведено у притвору почев од 10.03.2018. године, па надаље. На основу одредбе члана 76. став 1. и 2. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбједности обавезно лијечење од зависности, која ће се проводити у установи за извршење казне затвора. На основу одредбе члана 207. став 8. КЗ РС, од оптуженог је одузета супстанца која је проглашена за опојну дрогу и то: пластифициране врећице садржаја опојне дроге спид: 89,795 грама, 46,085 грама, 2,434 грама и 0,912 грама. На основу одредбе члана 385. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), од оптуженог је трајно одузета супстанца која је проглашена за опојну дрогу и то: зелена биљна материја у количини од 0,643 грама, која представља опојну дрогу „cannabis“. На основу одредбе члана 361. став 5. КЗ РС, од оптуженог је одузето 9 комада пиштољске муниције, метака калибра 7,62x25 мм. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећени Н.С., А.З. и З.Г., са имовинскоправним захтјевом, упућени су на парницу. На основу одредбе члана 99. став 1. ЗКП РС, у вези са чланом 96. став 2. тачке а), е) и ж) истог закона, оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, у износу од 1.607,00 КМ и судски паушал у износу од 150,00 КМ.

Наведена пресуда је донесена у поновљеном поступку, након што је Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, рјешењем број 11 0 К 022389 19 Кж 3 од 16.10.2019. године, уважио жалбу бранилаца оптуженог, укинуо пресуду Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 022389 18 К од 15.02.2019. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведене пресуде, благовремено, жалбе су изјавили Републички јавни тужилац, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука и браниоци оптуженог, адвокати В.М.Ћ. из С. и Г.Н. из Д.

Жалбом републичког јавног тужиоца, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука (у даљем тексту: републички јавни тужилац), оспорава се правилност и законитост побијане пресуде у дијелу који се односи на кривично дјело принуда из члана 141. став 1. КЗ РС, и то због жалбених основа битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи и побијана пресуда укине.

Браниоци оптуженог, су жалбу изјавили због повреде Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи и побијана пресуда укине.

У сједници Посебног вијећа за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала овог суда, која је одржана у смислу одредбе члана 318. став 1. ЗКП РС, републички јавни тужилац, др Драгица Глушац и бранилац оптуженог, адвокат Г.Н., изложили су жалбе, остајући код приговора и приједлога из жалби. Предложили су да се жалба супротне стране у поступку одбије, као неоснована. Оптужени је подржао излагање свог браниоца, у цјелости.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Основани су аргументи из жалбе републичког јавног тужиоца, изнесени у прилог тврдњи да је, у односу на кривично дјело принуда из члана 141. став 1. КЗ РС, изрека побијане пресуде противријечна разлозима пресуде и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Наиме, првостепени суд у поновљеном поступку (ранија пресуда укинута само по жалби одбране), није прихватио измјену оптужнице („...пријетећи на тај начин да ће га лишити живота и наредио да возилом заобиђе полицијски пункт...“), с образложењем да је наведеном измјеном унесена квалификаторна околност у чињенични опис дјела, позивајући се на забрану *reformatio in reinus*, о чему су дати разлози у побијаној пресуди (страна 23. пасус 4. и страна 24. пасус 1.), те је оптуженог огласио кривим за основни облик кривичног дјела принуда из члана 141. став 1. КЗ РС. Међутим, у образложењу пресуде, у дијелу утврђења свјесне компоненте умишљајног поступања, наводи се (страна 28. пасус 1.) да је оптужени „свјестан да је код оштећеног изазвао осјећај страха за живот, који је по свом интензитету заиста озбиљан“. Овако дати разлози у образложењу, у погледу начина извршења дјела упућују на пријетњу убиством (изазивање осјећаја страха за живот) да се оштећени З.Г. принуди да нешто учини (што манифестује квалификовани облик кривичног дјела из става 2. члана 141. КЗ РС), противријечни су изреци побијане пресуде (и правном опису дјела), којом утврђени чињенични опис радњи оптуженог одражава све битне елементе основног облика предметног кривичног дјела из става 1. члана 141. КЗ РС, за које је оглашен кривим том пресудом, што манифестује битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Надаље, у односу на кривично дјело тешко убиство у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. у вези са чланом 22. КЗ РС, основани су аргументи из жалбе бранилаца оптуженог, изнесени у прилог тврдњи, да је, у побијаној пресуди, и поред упута датих у рјешењу овог суда број 11 0 К 022389 19 Кж 3 од 16.10.2019. године (страна 3. пасус 4.), којим је укинута ранија пресуда и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, потпуно изостала оцјена мишљења вјештака неуропсихијатра др Р.К., и то у оном дијелу тврдњи (главни претрес 24.12.2018. године), да оптужени, због стања привремене душевне болести у којој се налазио у вријеме извршења дјела, посебно страха и халуцинација, осјећаја да га неко прати, јури, није имао могућности да предузима било какве прецизне радње, у које спада и „баратање оружјем“. Ради се о одлучним чињеницима, обзиром да је побијаном пресудом утврђено да је оптужени, критичне прилике, из ватреног оружја, у правцу полицајаца А.З. и Н.С., „испалио један метак“ (свјестан да усљед тога може наступити смртна посљедица и пристао на њено наступање), за које су, и у поновљеном поступку, изостали разлози у пресуди, а које је било нужно довести у везу са другим спроведеним доказима, исказима свједока, те налазом вјештака др

К. у цјелини и даљим непосредним појашњењем, у правцу да је контакт оптуженог са реалношћу поремећен („због озбиљне болести“), али да није потпуно прекинут („није био потпуно искључен из реалности“). Како су, у том правцу изостали разлози о одлучним чињеницама, то су основане тврдње жалбе бранилаца оптуженог да је, у наведеном дијелу, побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Надаље, у односу на кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. КЗ РС, основани су аргументи из жалбе бранилаца оптуженог, изнесени у прилог тврдњи да је, у чињеничном опису радњи из изреке побијане пресуде, наведено, између осталог, да је оптужени опојну дрогу „посједовао у намјери даље неовлаштене продаје“, док је разлозима те пресуде (страна 24. пасус 3.), утврђено да је оптужени починио наведено дјело и то „држањем и омогућавањем другом лицу уживање опојне дроге“, па је очито да у овом дијелу, постоји противријечност у одлучним чињеницама између изреке пресуде и датих разлога. Тиме је, и поред упута датих у рјешењу овог суда број 11 0 К 022389 19 Кж 3 од 16.10.2019. године (страна 3. пасус 3.), којим је укинута ранија пресуда и предмет враћен првостепеном суду, у поновљеном поступку почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Осим тога, у побијаној пресуди (страна 28. пасус 2.), у дијелу утврђења виности, наводи се да је оптужени свјестан да код себе ради продаје држи „и преноси“ опојну дрогу и „омогућава уживање исте другим лицима“, па је на овај начин, не само проширена радња извршења предметног кривичног дјела („преноси“ ради даље неовлаштене продаје) у односу на опис радње из изреке пресуде („посједовао“ у намјери даље неовлаштене продаје), већ су образложени и елементи другог кривичног дјела (омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. КЗ РС), што чини противријечност изреке и датих разлога. Даљим образложењем виности оптуженог, да „може“ бити одговоран и да „прихвата“ наступање забрањене посљедице, са закључком да тиме поступа са директним умишљајем (страна 28. пасус 2.), запада се у потпуну противријечност изреке и разлога пресуде, јер са аспекта свјести и воље, у смислу члана 32. став 2. КЗ РС, кривично дјело је извршено са директним умишљајем када је учинилац био „свјестан“ свог дјела и „хтио“ његово извршење. На исти начин су, у односу на виност, дати разлози и за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 4. КЗ РС. Ради тога је, и у овом дијелу образложења, како се то основано указује жалбом бранилаца оптуженог, побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Разлози побијане пресуде, у дијелу који се односе на утврђену обавезу оптуженог да плати трошкове кривичног поступка, дати су само у виду висине тих трошкова, у износу од 1.607,00 КМ, са образложењем да се исти односе на приступ свједока и вјештака на главни претрес (и паушала у износу од 150,00 КМ). При томе, је потпуно изостало образложење структуре тих трошкова, као и образложење шта све обухвата трошкове наведених учесника у поступку појединачно и у ком износу, у складу са Уредбом о накнади трошкова у кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 17/2014). Такав начин образложења, по својој суштини, представља изостанак разлога о одлучним чињеницама, што чини битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, како се то основано тврди у жалби бранилаца оптуженог,

ради чега се правилност и законитост побијане пресуде, и у дијелу одлуке о трошковима кривичног поступка, не може испитати.

Цијенећи наведено, у поступку доношења побијане пресуде, почињене су битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к), на које је, основано, указано жалбама републичког јавног тужиоца и бранилаца оптуженог, ради чега је овај суд, уважавањем тих жалби и на основу одредбе члана 324. у вези са чланом 329. став 1. тачка а) ЗКП РС, побијану пресуду укинуо, те предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, на које је указано овим рјешењем, све доказе који буду прихваћени, као докази материјал у смислу члана 331. став 4. ЗКП РС, оцијенити на начин предвиђен чланом 295. став 2. ЗКП РС, а све одлучне чињенице до којих таквом оцјеном доказа дође, образложити на начин прописан чланом 304. став 7. ЗКП РС. При томе ће цијенити и остале приговоре, изнесене у жалбама, те након тога донијети правилну и закониту одлуку.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић